

Sibi poole

Nr. 1

Jaauuar

1923.

P29634

SIHI POOLE

N° 1

Jaanuar 1923.

4-aastaräik.

Uue aasta lävel.

Head uut aastat! Kõlas hüüd mõned päevad tagasi. Tõber pakul sõbrala kätt ja rahetarad soove, kõige paremaid ikka uueks aastaks.

Vana aastat ei tuleta enam keegi meile. Ta on mööda läinud, lõppenud.

On veel meiles meie vana aasta õhtu hilja kell 12 ootasime.

Meie silma es jooksis mööda, kui kinni lindil sündmused, läbielamised, mida kõik olime kordasaatnud aasta jooksul. Mõnedelegi olime teinud, mida oleksime hea meelega maha kriipsutanud, aga - võimatu.

Tellepärasast vist oli kõigil soov, uus aasta mitte enam nü, ikka paremine.

...ta - teadmata, tundmata. Oleks see
... õnnelik aasta.

Inimesed olevat oma õnne sepp; arvad mõni.
Aga on meil inimestel see võimalik, õnnetest-
... in kahju-kasuks muuta.

...ata muu.

Mul tuleb meile üks paar ... 10 aastat
tagasi. Kui vana aasta õhtul tina pann kees,
lül sulas, sellest uue aasta õnne valasime.
Ma naeru väärt, kui ta praegu mul on, aga
õnne kol ajal huvitav töö õnne uuel aastal.
Aga oh häda oodatud õnne ...
mata, nü sinna ka õnnelusest.

Kõik oli tühi töö ja kaduwa aja teinistus.

Rõõmsat ja õnnelikku uut aastat võin ma
aga tööpodest niid oodata, sellepärast, et ma
oma sõpra, elu ülemisatja, õnnetoaja Jeesu-
saga võisin põlvredel uut aastat rasti võtta.
Tema tugevatele kätel ennast kanda an-
da uuel aastal, olguigi see mulle nü tume
... teadmata.

... teab. Tema kannab.

...istes praegu uue aasta lävel, valdab
siski püha kartus hinges.

Etka onnu Jeesus tuleb oma äärmatajat sõpra
õnneäraat soju viima, võitlustak lõppu tegema.

Siis mõtmed arvamusel ja püübi uurimised
jõuavad aegam sellese aastasse.

Katju, kui mahajäetuna ennast leiab!

Õnne vend etka äde, keda ma vähe
tähele panna ja millekski ei arvanud,
on püüdesse võetud ja minna mahajäetud.

Armsad sõbrad, noored võitlejad,
kas ei pane meid tõsiselt mõtlema ja
sõmma jääma, rõõmu; kas minna olen
valmis? Võitjad hinged saavad võimetest
ületoormusest osa? Olen see?

Kas see meid ei võhuta valvama, val-
mistama, aotama võitist.

Siis meil sel uue aasta lõivel need mõt-
tend 19al päeval ja tunnul südames
kanname, siis puhaskime ja püü-
sime ead, et meil võimevõne female vastu
minna, kui tuleb Jeesus.

Joh. n.

Igavene õnn.

Pauleb hing sünges, ning pimedas koopas,
Poris ja sopas ta riskleb.

Elu tal põlnud ju õigeski roopas.

Hingis tal saatana rüüd kiskleb.

Hing, - mille luband ta saatanal hinnaks,
Et ta võiks nautida ilmast,

Parimat, - nüüd aga tahtis, et annaks

Tagasi kaduvalt ilmast.

Saabuda igavesvalguse juure

Pimedast koopast hing nõuab.

Andudes teadmatussääatuse hoole

Porist ta edasi püüab.

Kobades ringi hing näeb valgustustäppi,
Koores too enesil võtab.

Luundudes suureneb valguse helkisi

Mõnikord, siis vast hing tõttab.

Tõttab, kuis tõttab. Ta jänunib õnne,
Õnne, mis jääb igavest.

Vümaks ta saabub ning maitseb saäl õnne,

Õnne, mis arid Jesus Krist.

Viktor Veerus.

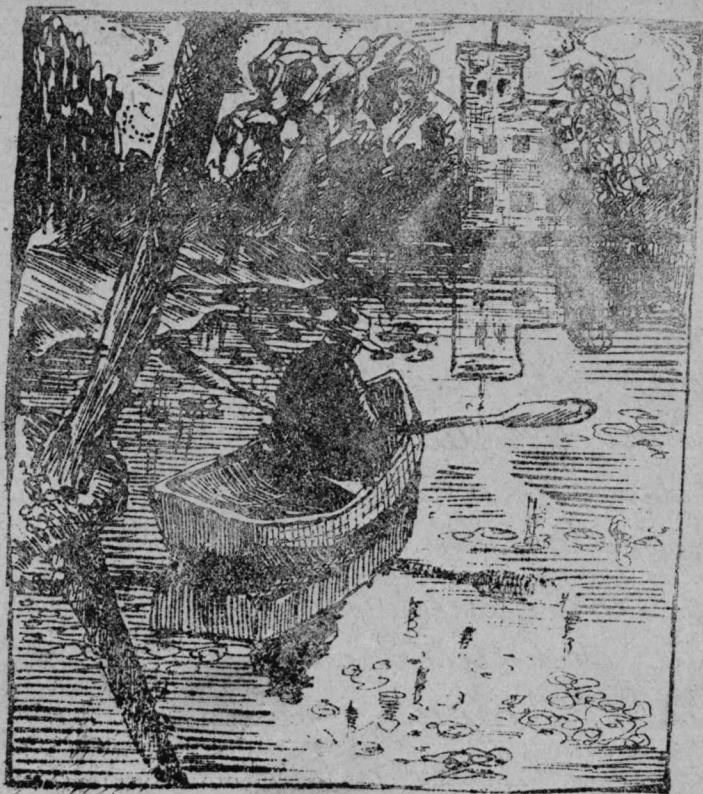
Isa armastus.

Vana lossivareme sammaldanud aknal u-
tus väike tüdrukuke, nuttes pisaraid palavoid-
kurbtusest väsinud laugeilt.

Nuttes hirmu, nuttes igatsuse pärast, sest südne
oli viibida seal üksi, päris üksi, inimesest
kaugel, sõpradest teadmata vana lossivareme
sammaldanud aknal.

Tõesti hirmutav oli ajahambast puritud va-
rum, mis öökullidele eluasemeks saanud ja
lookevale rahktiivulisele hirmule üleva-
jaks; siintelt varises aegajalt lubi ja kuk-
kus kivi mütsudes mustava jõe soogudesse,
mille kaldale ehitatud hoone. All- kalda
kõrges rohus sisises usside pere, valmis nee-
lama saaki - ja neitsikene kartis.

Ta hüüdis muelt heites appi - kuid pea-
le kohiseva jõe ja metsa sahina ei kuul-
nud teda keegi. Mets raputas tummalt
udulooriga kätud halli pead ja jõe
monotoorne vulin ka lootust ei annud.
Hall taevas, suured pilverünkad kat-
sid talastamatult kuu kahvatanud kal-
ge. Pime oli, ka mitte üks täht ei vilku.

nuud tawwa taotluses, ohus kostsid hinge tõrskarad hää-
led. siis jälle kõik vaik - se oli kull, varitsemas saa-
ki. Veel rohkem hirmus väikene rano. Ta oli rano,
kel päästmist ei olnud. - Tõitarlapsele tulid mee-
le ilusad päevad isamajas, päevad elatud õnnes.
Assotsurisid lõbusamad mängud, aia jähedamas nu-
gas, lopsakate puude varjus. Tal tuli ka muie
päev, millal uudishime tõusis raadata tei-
se pool aia tugevat müüri asuvat kaunistat
aasa. Ta läks ja muretumalt noppis kannikesi
riipe - rõõm oli raadata kuldjuukselist väikest.

ikka kaugemale kodust kuumis teda lilled rohn.
Laps noppis ja noppis juba sületäie kaunimaid,
värvirikkamaid nime kannikesi - aga kau-
gemal, seal ilutses veel üks kenamaist: üks imet-
lus punane roos. Tume punane, sammetschme oli
lehtede pärg ja ruubinpunane süda, ja lapsuke
oli lilledest noppima käärmas.

Nüüd aga siutas lille juure suur, kurvane
käsi, see haaras raudsõrmedega väikesest tüdru-
kust kinni - laps ehmatas, tahtis põgeneda, sest
isa ju ammu oli hoiatanud teda leiginemast
tigeda naabri majale, kes vangistas kõiki, kel
julgust jätkus puutuda ta vara - ka punane
roos oli tema oma. Ja vangi langes laps kur-
ja vaenlase küüsi ... Sammaldanud lossi
aknal nuttis ta kibedaid pisaraid, sest kah-
ju oli armsast isast, kelle sõnakuulmata laps
tä olnud ...

Isal ei olnud rahu. Nü pea kui tütreke
kadunud kodust, otsima läks murdik isa.
Ta otsis väga kaua, kuid asjata. - Murtult,
väsinult pööras ta koju, istus pingile aeda,
sest tuba oli kole ja tühi lapsuta.

Oli vaikne, hiline öhtu aeg; üksik õõrik lux-
sus veel kirealisest ilusamast ajast.

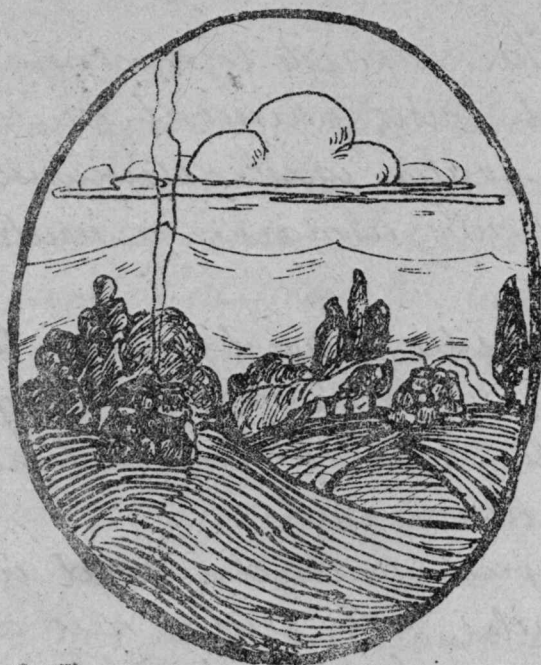
Ja laulis isast ja tutrest, kes kondisid õhtuti aias. Ööpiku laul kõlas imeselt kui kõhvaasist tibu-
tar vesi allika kristall pinnale. Isa kuulatas -
uskutavalt kõlas laul ja põinuis jäymistesse sõna-
desse: „Ma tean, üksi mina tean, kus viibib see kuld-
juukseline väike, ainult mina nägin, kuidas van-
gi langes ta kurga naabri koldesse lossi - kuid
räästomust ei ole ... ja ööpik luksus haledalt, kui
murtaks ta haleduse pärast. Isa enam ei püsinud
minutit paigal. Täsimust unustades, ruttas ta teile,
inimvaenlase lossi poole, pörutas ägedalt lossi vära-
va pihta. - Natukese aja pärast aranes aken vä-
rara kohal, kostis hääl kui kauge äärikuu liigine
mürin. Kes julgeb, kes tõhib mind tülitama tulla.
öö ajal? ja aknale ilmuis inetu, hõredajuukse-
line vanamuhe pea.

„Anna tagasi mu armastatud ainus vara,
mu tütreke!“ hüüdis isa tungivalt, täis lootust
iga sõna.

Delle peale kõlas irvitav naer ja aken su-
leti kiirisedes kinni. Isa istus murtult, meelt-
hütis muu pinnale.

Mis teha? ... Kuidas peasta oma last?

Uks tei jäi veel üle ja praegu tuli isale meele
see. Ta ruttas koju sunuma siidredelit, millega

KAKS ALTARIT

pääseda kõrgele müürile. — Ta punus kaudu söö
mata, joomata kuni valmis sai ta. Siis võttis
lootsiku jõe kaldalt, sõudis ta kaugele mööda
vett vana lossi poole, milles rübis tema tütar.

Kaugilt kostis ärdalt nutulaul. See on minu
tütar, kes seal nutab, — mõtles isa ja rui jõudsa
mini sõudis ta. Kinnitades udeli kõrgele müü-
ri, — päästis ta oma armsama tütre.

M. S.

Päikesepaiste toimkonnast.

Noorus varjab eneses paisuvad jõud, mis ikkagi tungida välja igast kitsikusest. Täpselt teesid, seab üles eesmärged ja sirutab siis nende poole. —

Pägede eesmärkide hulgast, mida leida tänapäevast elust, ei leia aga otsija sagedasti mitte neid üles, mis vastaksid tema sügavemale hinge harmooniile ...

Üü nad otsivad, andudes kord ühele, kord teisele eesmärgile, lootes leida neis oma pakitsevale südamele rahustavat rohtu.

Oh kuidas kätkestav elu toimab, jookseb, töötab selleks, et võita omale elutarvidusi, ammutada elurõõmu ja seda kõik omale, oma isikule ...

Kõige selle mitmekesisuse seast kostab aga välja veel tasane juhtsõna:

„Mis teie ühele hende vähematele vendadele olete teinud, seda olete minule teinud!“

Ara tundes selle sõna sügavamat tähendust ja leides olevat seda kõrgema ja ilusama kõigist maa peal leiduvast eesmärgest on võsunud päikesepaiste . . . haigete . . . toimkond usklikes

noorte ühingu.

Toimkonna tegevus suistes, lähel noor otsis-
neid, kes on ära unustatud ja maha jäetud.
Töel alla niusse keldri korteritesse ja kitsastim-
pööringu kambritesse, kus ta leiab neid his-
kes on kurrad ja saagedasti väga viltsad ihu-
ja hinge poolest. Seal ütleb ta mõnda tõsist
sõna, ehk aitab otsida Jumala sõnast kindi-
tust ja kosutust nõrkenud ja väsinud hingel.
On ka abiks ja ustpalujaks neile, kes igatsivad
igatsivad armu ja arapäästmise järele.

Mõnda tundub, et on leitud kõrgem usm-
ja kättesaadud sügavam elusih, mida te-
tes saab rahute kärsitus ja voolab hinge
aus rahu, ning jääb vaikselt süda.

Kui nüüd meie C. E. Ühingu päikes-
paiste toimkonna tegevust lähemalt
saadelda, siis leiame seal ka salgakese
si, keda nü mitmeski eluimetatud
kohas on nähtud ja keda sinna in-
ka jälle oodatakse.

Jõule ajal nähti neid jõuluingliten-
viimas kingituse, jõulupuuxesi ja mit-

tut elutarvitest puustust kannatajail.

Mõndagi võiks ka veel ütelda, aga tean,
et need asjad on ka ülesmääratud igavestis-
si mälestuste raamatusse.

Nii ei ole kahju, kui neid täna päev ei
käsita.

C. K.

Kutse toimkonna tegevus.

Kul: toimkond seisab koos 19 liikmest,
juht on E. Ader ja tema abi M. Prataschkod.

Kutse toimkonna tegevus seisab põhimõtteli-
kult just inimeste koosolekutesse kutsumises,
mida ta nimi juba tunnisab.

Kutsudes tuleb üksikute inimestega kokku
puutuda, kus on ka tarvis ennast arasulga-
alt välja astuda, et Jesusust tunnistust
anda. Suvel, kui ühingu töö enam jaagu
oli koondatud väjasõitadesse, siis oli ka
selle tõttu toimkonna töö ajutiselt raugi-
nud.

Järgiselt, kui ühingu jällegi oma tööd korralikult

STAHTE

jätkata rõis, asus ka kutse toimkond energiliselt oma tegevuse juure. Lutheri rahvamaja saarutamise, avanes ka võimalus suuremaid koosolekuid toime panna, kus ka kutse toimkonnal tuli oma kutsumiselöid laiemalt organiseerida. Nait: kutsekaarte, laiali laotada tänavatel ja majades; peale selle koosolekute teadaandmine ajalehtedes.

Toimkond oli kutsekaartide trükkimise asjus kaunis kriitilises seisukorras, sest tarvita-
vad kutsekaardid ei vastanud välimuse
poolest nõuetele. Kuid me paljundaja —
opograafi muretsemisega kõrvvaldus paha

Tõrmeond on koosolekuid pidanud,
kus on tõrmeonna tööl läbi arutatud
ja kohaseid võimalusi otsustud töötamine.
seks.

Kroonika ja teated. — 3 —

Meie ühingu esimes J. Laar ja ta abikaasa
võisid pühitseda Issanda korraga 25 aastalst
juubelipäeva, hõbekulmi.
Kaasvõikimine oli õige südamlis ühes rõõmsama.
ga. Õstajaid oli mitmest ringkonnast, isegi
J. Laari teenistusskohast d saadikut, kes
teenitavad Ima armastusloose ning südame-
linna vahenda töölistega. Pärast selle oli
õige palju saarte ning telegramme õnni-
soovidega.

— 2 —

Õesti Usklikkude Noorte C.E. Liidu aasta-
koosolek peeti Tallinnas 27 ja 28 detsembril
1922a. meie ühingu ruumes. Põhemalt
Tulevikus.

— 2 —

Erakorraline peakoosolek peeti 15 det. 1922a.
pärast püübitundi, kus valiti meie ühingu
poolt saadikut. E. U. N. C. E. Liidu aasta-

Koosolekulle: E. Rosenstrauch - 33 häält, M. Pataš-
kova - 30 h., K. Kista ja ö. H. Freumann - 23 h.

- 2 -

Uus ühingu põhikirsi on väha töötatud komisjoni poolt, kust ta läheb ja hatusse, esite läbiarutamisele ja säält peakoosolekule kinnitamiseks. Põhikirja on on enam-vähem täien-
...
Nagu kuulda, jääb ta nominaal ehk teiste põhikirjade aluseks.

- 2 -

Tätsamad koosolekud möödunud kuus.

Teine lauluõhtu käesoleval hooajal korralda-
ti dutheri rahvamajas 26 nov. 1922 a. Osavõt-
mine oli õige elav, sissetulek võrdlemise hea.
Klaveri võlg tasuti lõpuks täiesti.

1 det. järgkorralise majanduskoosoleku ase-
mel, esines juhtumisi inglane, r. Lus kõnega.
Tüdamlis koosolek korri kaastegerusel.
Pärast oli haritusel jõulupuu küsimus.

Pühapäeval, 3 detsembil oli ühingu püha-
päevakoolilaste perekondlik õhtu. Esineti
koorilauludega, soolodega ja deklamatsioonidega.
Tähtsam, joonistuse abil seletatud kõne
peeti v. Laari poolt lukkupandud südamest.

Siinane kutsekoosolek moodunud aastal lan-
ges 10 det. Ehk küll silmapaistvalt jõudu-
leta, suski polnud see asjata.

12 detsembril oli lasteaja kasvandikkudel
rõõmupäev, jõulupuu ühes kingitustega.

- y -

Jõulurõõmu, mille mõjul nurkus ununeb,
püüti viia ka vangidele. Selleks käis salga-
ke noori 24 det. m.a. Linna Keskrangimajas
ja 31 det. Seltsimise vangimajas, Vene täna-
val, et rõõmustada lauludega neid, kellele
harva armastus osaks langeb.

- y -

Noorte C.E-laste jõulupuu oli ühingu 1
jaan. s.a. algades kell 5 p.l. Esimene pool
oli koosoleku taoline kõnedega, millest kost-
sid väga õnnisoorid uueks aastaks. Pärast,
küüsti vaba, perekondlik õhtu teijoomisega.

- y -

Kolmekuninga päeval, 6jaan. s.a. sãras
ühingus jällegi kuusk, nimelt oli pühapäeva-
koolilaste jõulupuu. Lapsed olid rõõmsad
pühapäeva, kus ka kingituste üh. - y -

Võlga andja: Tall, Lõuse-Risti C.E. Ühingu kirjandus-t.

